

Od priadok po zimný čas

Lunatic Gods

Všetky mali frajára, kremä krásnej dievky,
meno mala Ibronka, snopek do kabanky.

Ibronka: „Veď keby už len prišiel voliak, čo by priam čert bol!
!“

Rozprávač: A páč ti ho len! Ešte toho večera prišiel šuhaj driečny na priadky a zasadol si vedľa Ibronky. Prichodil potom každý večer. Preslinky rozdával i sviece na svetlo prinášal.

Skade šuhaj, skade si,
polnoc klope na riasy.
Starena jej radila,
klbko nite pripála.

Rozprávač: Ibronka tak hneď druhý večer urobila. Pripála mu koniec niti o šaty i klbko ju na cmier ku samým dverám kostnice privedlo. A čo cez kľúčovú dierku nevidí -- premilý záletník kde čo ešte našiel trochu umrelčiny na kostiach, tú driapal dolu a robil z toho sušienky a z kostí vytáčal sviece. Preľakla sa náramne a ušla domov. Na priadkach sa nikdy viac neukázala.

Čože si ty videla?
Keď si za mnou na cmier bežala.
Čože by som videla?
Keď som ja nič nevidela!
Keď nepovieš, umrie brat.
Keď umrie, ležať bude.
Čože si ty videla?
Keď si za mnou na cmier bežala.
Povedz, ináč umrie brat.

Rozprávač: Ešte v tú noc umrel aj jej brat a pochovali ho. Po pohrebe na polnoc postavil sa frajer do oblôčika i zasa tuho vyzvedal. Čože si ty videla, keď si za mnou na cmier bežala. No dievča neprezradilo, a tak pochovali Ibronke sestru, otca i mať. Potom deva susedov zvolala a poručila im: Keď ja umriem, neprenášajte moju truhlu cez dvere. Ani tri razy s ňou nebite o prah. Jamu popod prah vykopte a tadiaľ truhlu vonku z domu dajte. Zapriahnite do koča konička a kde ten koník zastane, tam ma pochovajte!

Rozprávač: Ešte v tú noc do rána dokonala aj krásna Ibronka. Vložili ju do truhly a popod domový prah prevliekli. Položili do koča a pustili s ňou konička. Na križných cestách zastal, akoby ho prikoval. Tam zahrabali krásnu Ibronku. Bol zimný čas...